

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

સુકુમારોય

વિરુદ્ધ

પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય

ઓક્ટોબર ૩૧, ૨૦૦૬

[ન્યાયમુર્તિ શ્રી એસ. બી. સિન્હા અને ન્યાયમુર્તિ શ્રી માર્કેડેય કાટજુ]

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦; કલમ ૩૦૪ ભાગ ૧ કલમ ૩૪ સાથે વાંચો:

હત્યા-આરોપી અને તેના સંબંધીઓએ મૃતક પર હથિયારોથી હુમલો કર્યો જેના કારણે તેનું મૃત્યુ થયું-ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપી અપીલકર્તા અને અન્યને કલમ ૩૦૪ ભાગ-૧ હેઠળ ગુનાઓ કરવા બદલ દોષી ઠેરવ્યા. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ અને તે મુજબ તેમને સજા સંભળાવી-ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા પુષ્ટિ-અપીલ પર, યોજવામાં આવી:પ્રકૃતિમાં મૃતકના શરીર પર ઈજાઓ એન્ટી-મોર્ટમ-પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃત્યુ ઘાની ઈજાને કારણે થયું હતું જે દર્શાવે છે કે આરોપીનો ઈરાદો મારી નાખવાનો અથવા એવી શારીરિક ઈજા

પહોંચાડવાનો હતો કે જેનાથી મૃત્યુ થવાની સંભાવના હોય-નજરે જોનારા સાક્ષીઓનો પુરાવો કે ઈજા આરોપી દ્વારા કરવામાં આવી હતી તે તબીબી પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપે છે-ઉશ્કેરણી/હુમલો મૃતક દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો તે દર્શાવવા માટે રેકૉર્ડ પર કોઈ પુરાવા ઉપલબ્ધ નથી-તેથી, કલમ ૩૦૪ ભાગ-૧ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ હેઠળની સજા સંપૂર્ણપણે ન્યાયી છે.

દુર્ભાગ્યપૂર્ણ દિવસે, જ્યારે મૃતક તેની જમીનમાંથી બીજ એકત્ર કરી રહ્યો હતો, ત્યારે અપીલકર્તા, તેના પિતા, પત્ની અને સાળી હાથમાં શસ્ત્રો લઈને જમીનમાં પ્રવેશ્યા હતા. જમીનની માલિકીના મુદ્દે પક્ષકારો વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો. બોલાચાલી દરમિયાન આરોપીઓમાંના એક વ્યક્તિએ મૃતકના માથા પર લાઠીથી હુમલો કર્યો હતો અને આરોપી-અપીલકર્તાએ તેને ભળીથી માર્યો હતો જે મૃતકના પેટમાં વીંધી ગયો હતો. હોબાળો સાંભળીને ગ્રામજનો એકઠા થયા હતા અને મૃતકને હોસ્પિટલ લઈ ગયા હતા, જ્યાં તેને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો. તેઓએ પોલીસ સ્ટેશનમાં એફ. આઈ. આર. પણ નોંધાવી હતી. પોલીસે મૃતકના મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલી આપ્યો હતો. તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, પોલીસ દ્વારા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૧૪૭, ૧૪૮, ૧૪૯, ૪૪૭, ૩૦૪ હેઠળ આરોપી વ્યક્તિઓ સામે આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. ટ્રાયલ કોર્ટને આરોપી અને તેના પિતા સામે ગુનામાં પૂરતા પુરાવા મળ્યા હતા. બંનેને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૪ ભાગ ૧ હેઠળ

દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને દસ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. હાઈકોર્ટે દોષિત ઠેરવ્યો હતો. આથી વર્તમાન અપીલ દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

આરોપી-અપીલકર્તાએ રજૂઆત કરી હતી કે મૃતક અને તેના માણસોએ તેના અને તેના સંબંધીઓ પર હુમલો કર્યો હતો; કે મૃતકને ઈજા એક આકસ્મિક ઈજા હતી; અને તે આત્મરક્ષાનો કેસ હતો કારણ કે તે અને મૃતક વચ્ચે જમીન/ખેતરમાં પ્રવેશવાને કારણે ઝઘડો થયો હતો જે તેણે મૃતક પાસેથી ખરીદ્યું હતું.

અપીલને નકારી કાઢીને કોર્ટે કહ્યું:૧.1. હકીકતો પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતકનું મૃત્યુ એક અકુદરતી મૃત્યુ હતું, જે ઈજાઓને કારણે હત્યા હતી, જે પ્રકૃતિમાં શબપરીક્ષણ વિરોધી હતી, અને તે આરોપી-અપીલકર્તા છે જેણે મૃતકના શરીર પર ભાલી (બદ્ધમ) વડે ઈજા પહોંચાડી હતી જેના કારણે તેનું મૃત્યુ થયું હતું.(૯૧૨-સી)

૧.૨.પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતકનું મોત તેના પેટમાં જ ઇંચ ઊંડા ઘાને કારણે થયું હતું. આ હુમલાખોરનો ઇરાદો મારવાનો અથવા એવી શારીરિક ઈજા પહોંચાડવાનો દર્શાવે છે જે મૃત્યુનું કારણ બની શકે છે.

ફરિયાદી પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી કે તે અપીલકર્તા હતો જેણે મૃતકને ઈજા પહોંચાડી હતી. નજરે જેનાર સાક્ષીઓના ફરિયાદીના પુરાવા અને તબીબી પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપે છે.(૯૧૩-સી)

૧.૩.પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતક અને તેના માણસો નિઃશસ્ત્ર હતા અને તેમના તરફથી કોઈ ઉશ્કેરણી કરવામાં આવી ન હતી. એવું પણ લાગે છે કે મૃતક અને અપીલકર્તા જમીનમાં સહ-હિસ્સેદારો છે. મૃતક અને તેના માણસોએ અપીલકર્તા અને તેના પરિવારના સભ્યો પર હુમલો કર્યો હોવાના કોઈ પુરાવા નથી. આથી, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૦૪ ભાગ ૧ હેઠળની સજા સંપૂર્ણપણે ન્યાયી હતી.(૯૧૩-ઇ,એફ)

૧.૪.તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે સાથી પર નાની ન સમજાય તેવી ઈજાઓ આરોપીના કેસમાં મદદ કરશે નહીં. વધુમાં, આરોપી-અપીલકર્તાની પત્ની અને સાળીના શરીર પર કથિત ઈજાઓનું સ્વરૂપ ન તો તેમના દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું છે અને ન તો કોઈ ડૉક્ટરના ઈજાના અહેવાલો રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, અને આવી ઈજાઓના સમર્થનમાં સાક્ષી તરીકે કોઈ ડૉક્ટરની તપાસ કરવામાં આવી નથી.(૯૧૩-એફ,જી)

ક્રિમિનલ એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન:ફોજદારી અપીલ નંબર ૧૧૦૧/૨૦૦૬

સી. આર. એ. નંબર ૫/૧૯૯૮ માં કલકત્તા હાઈકોર્ટના અંતિમ ચુકાદા
અને આદેશ તારીખ ૨૨/૧૨/૨૦૦૫ માંથી.

અપીલકર્તા વતી એન. આર. ચૌધરી અને સોમનાથ મુખર્જી.

પ્રતિવાદીઓ માટે રાધા રંગાસ્વામી.

કોર્ટનો ચુકાદો જસ્ટિસ શ્રી માર્કેડેય કાટજુ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

લિવ મંજૂર કરી

આ અપીલ ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૫/૧૯૯૮ માં કલકત્તા હાઈકોર્ટની
ડિવિઝન બેન્ચના તારીખ ૨૨/૧૨/૨૦૦૫ ના વિવાદિત ચુકાદા સામે દાખલ
કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા આરોપી સુકુમાર રોયની કલમ ૩૦૪ ભાગ I સાથે
ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ હેઠળની દોષિતતાને સમર્થન આપવામાં
આવ્યું છે.

પક્ષકારો માટે વિદ્વાન વકિલની સાંભળી અને રેકૉર્ડનો અભ્યાસ કર્યો.

ફરિયાદી પક્ષના કેસનો મુખ્ય મુદ્દો એ છે કે લગભગ ૧૨ વાગ્યે મૃતક
પ્રફુલ્લ નાયક મૌઝા અમતલા ખાતેની તેની જમીનમાંથી બીજ એકત્ર કરી રહ્યો
હતો, આરોપી ફાળી ભૂષણ રોય, તેનો પુત્ર આરોપી સુકુમાર રોય, તેની પત્ની
ઉન્મીલા રોય ઉર્ફે ટોબી રોય અને તેના મોટા ભાઈની પત્ની તરાની રોય તેમના
હાથમાં લાઠી, ભાલી વગેરે સાથે જમીનમાં પ્રવેશ્યા હતા અને પક્ષકારો વચ્ચે

ઝઘડો થયો હતો જ્યારે ફાણીએ મૃતકને કહ્યું કે તેણે જમીન ખરીદી છે અને તે જમીન પર ખેતી કરશે. બોલાચાલી દરમિયાન આરોપી ફાણીએ પ્રફુલ્લાના માથા પર લાઠીથી હુમલો કર્યો હતો અને આરોપી સુકુમારે પ્રફુલ્લાને ભળીથી માર્યો હતો, જે પ્રફુલ્લાના પેટમાં વીંધી ગયો હતો. હોબાળો સાંભળીને સ્થાનિક લોકો ઘટના સ્થળે દોડી આવ્યા હતા અને તે દરમિયાન આરોપીઓ તેમના પગ પર બેસી ગયા હતા. બાતમીદાર ગ્રામજનોની મદદથી મૃતકને નંદીગ્રામ પી. એચ. સી. લઈ ગયો હતો જ્યાં તેને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો. ૧. ૦. બંધ આધાર પર. પશુપતિ નાયક દ્વારા નોંધાવવામાં આવેલા એલ. આર. એ તપાસ હાથ ધરી હતી અને તેમણે નંદીગ્રામ પી. એચ. સી. ની મુલાકાત લીધી હતી જ્યાં તેમણે પ્રફુલ્લાના મૃતદેહની તપાસ હાથ ધરી હતી (પ્રદર્શન ૪ દ્વારા). તપાસ અધિકારીએ પણ સ્થળની મુલાકાત લીધી હતી અને ઘટના સ્થળ પરથી અલામત જપ્ત કરી હતી (પ્રદર્શન ૨ અને ૬ દ્વારા) એફ અને સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી. તેણે આરોપી ભાનુ દાસના ઘરમાંથી કાદવના ડાઘવાળી એક ટાંગી, લોહીથી રંગાયેલી એક ભાલી (પ્રદર્શન ૩ અને ૭) અને તૈયાર સ્કેચ નકશો (પ્રદર્શન ૪) પણ જપ્ત કર્યો હતો. ૧. ૦. મૃતક પ્રફુલ્લાના મૃતદેહને લોહીથી રંગાયેલા હથિયારો સાથે વીંટાળેલા હાથમોઢું લૂછવાનો ટુવાલ પણ રાસાયણિક તપાસ માટે ફોરેન્સિક વિજ્ઞાન પ્રયોગશાળામાં મોકલવામાં આવ્યો હતો. તપાસ અધિકારી (ફરિયાદી સાક્ષી ૧૩) સાધન ચંદ્ર સાહાએ પણ મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે કોન્સ્ટેબલ નંબર ૩૩, નિમાઈ ચંદ્ર બિસ્વાસ દ્વારા તમલુક હોસ્પિટલમાં મોકલ્યો હતો. ત્યારથી એસ.

જે. સાધ.ચંદ્ર સાહાની સ્ટેશનમાંથી બદલી કરવામાં આવી હતી અને પછીના વ્યક્તિ એસ. આઈ. ગૌર ગોપાલ રોય (ફરિયાદી સાક્ષી ૧૪) એ તપાસ હાથ ધરી હતી અને તપાસ દરમિયાન તેમણે શંકર ભુનિયાની તપાસ કરી હતી, પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ અને રાસાયણિક પરીક્ષકનો અહેવાલ એકત્રિત કર્યો હતો અને આખરે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૧૪૭, ૧૪૮, ૧૪૯ હેઠળ આરોપી વ્યક્તિઓ સામે આરોપપત્ર રજૂ કર્યું હતું. આરોપી સુકુમાર રોય પર ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વિભાગ ૩૦૪ ભાગ ૧ હેઠળ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો અને તેણે આરોપ માટે દોષિત ન હોવાનું કબૂલ્યું હતું.

ઉલટ તપાસના વલણ અને કલમ ૩૧૩ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ હેઠળ તેની તપાસમાંથી દેખાતો બચાવ પક્ષનો કેસ એ છે કે તે નિર્દોષ છે અને મૌઝા અમતલા ખાતે ડેગ નંબર ૭૪૩ ધરાવતી જમીન તેણે પ્રકુદ્ધ (મૃતક) પાસેથી ખરીદી હતી અને ચેતવણી આપવા છતાં મૃતક જે ઉપરોક્ત જમીનમાંથી બીજ ઉખાડી રહ્યો હતો તે સ્થળ છોડી ગયો ન હતો અને પરિણામે બોલાચાલી થઈ હતી અને તે બોલાચાલી દરમિયાન તેણે પ્રકુદ્ધ પર ભળી (બદલમ) થી હુમલો કર્યો હતો અને અકસ્માતે તે પ્રકુદ્ધના પેટમાં વીંધી ગયો હતો. અન્યથા અપીલકર્તા સુકુમાર દ્વારા એવો દાવો કરવામાં આવે છે કે તેણે પોતાની સંપત્તિ અને શરીરની સુરક્ષા માટે પોતાના ખાનગી બચાવના અધિકારનો ઉપયોગ કરીને આ કર્યું હતું. જો કે, સુનાવણી દરમિયાન વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટને અપીલકર્તા સામે

પૂરતા પુરાવા મળ્યા હતા અને તે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૪ ભાગ I હેઠળ તેને દોષિત ઠેરવવા માટે ખુશ હતો અને તેને દસ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારી હતી. ઉચ્ચ અદાલતે આ દોષિત ઠેરવ્યો હતો અને તેથી આ અપીલ કરી હતી.

એ સાચું છે કે આ ઘટના મૌઝા અમતલા ખાતે પ્લોટ નંબર ૭૪૩ પર બની હતી. હકીકત એ છે કે આરોપી સુકુમાર અને તેના ભાઈએ મૃતક પ્રફુલ્લ પાસેથી પ્લોટ નંબર ૭૪૩નો એક ભાગ ખરીદ્યો હતો. જોકે, જમીનનું સીમાંકન કરવામાં આવ્યું ન હતું. આરોપી દ્વારા એવો દાવો કરવામાં આવે છે કે તેણે પ્લોટ નંબર ૭૪૩ની પશ્ચિમ બાજુ ખરીદી હતી જ્યારે મૃતક પ્રફુલ્લએ દાવો કર્યો હતો કે અપીલકર્તા અને મૃતક પ્લોટ નંબર ૭૪૩ના સહ-ભાગીદાર હતા જ્યાં આ ઘટના બની હતી. ફરિયાદી પક્ષનો કેસ છે કે મૃતક પ્રફુલ્લ પર અપીલકર્તા સુકુમાર દ્વારા બાલી (બલ્લમ) વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો, જે તેના પેટમાં વીંધી ગયું હતું અને પરિણામે તેનું આંતરડું અને ઓમેન્ટમ ધામાંથી બહાર આવ્યું હતું. તે ચોક્કસ તારીખે મૃતક પર હુમલાની ઘટના, એટલે કે ૧૧/૦૮/૧૯૮૪, ફરિયાદી સાક્ષી, પશુપતિ નાયક, ફરિયાદી સાક્ષી ૨ નિધિરામ નાયક દ્વારા જોવામાં આવી હતી, જે બંને મૃતકના પિતરાઈ ભાઈઓ હતા, ફરિયાદી સાક્ષી ૩, ભુદર ચંદ્ર દાસ, પડોશી, ફરિયાદી સાક્ષી ૪, શંકર કુમાર ભુનિયા, પડોશી, ફરિયાદી સાક્ષી ૫, અને સુરપતિ જાના, પ્રફુલ્લ દ્વારા રોકાયેલા મજૂર.તે બધાએ

સમૂહગીતના અવાજમાં જણાવ્યું હતું કે તે અપીલકર્તા સુકુમાર હતો, જેણે મૃતક પ્રકુલને ભાઈથી માર્યો હતો, જે તેના પેટમાં વીંધી ગયો હતો અને પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું હતું. મૃતકના મૃત્યુના કારણ અંગે આ સાક્ષીઓની જુબાનીઓ ડૉ. સરોજ રંજન ભૌમિક (ફરિયાદી સાક્ષી ૯) પાસેથી સમર્થન મેળવે છે, જેમણે મૃતકની પોસ્ટમોર્ટમ તપાસ હાથ ધરી હતી. મૃતકના શરીરના વિચ્છેદન પર ડૉક્ટર (ફરિયાદી સાક્ષી ૯) ને નીચેની ઇજાઓ મળી:

(I) એક તીક્ષ્ણ ઘા ૨ "x ૩૧."નાભિની સપાટી પર પેટની જમણી બાજુએ x ૪ "ઊંડાણમાં લગભગ ૨" બાજુની બાજુએ.આંતરડા અને ઓમેન્ટમ ઘામાંથી બહાર આવે છે.વિચ્છેદન વખતે ઘા આંતરડામાં પ્રવેશતો અને પેટના સ્કોટા ઘાયલ થતો જોવા મળ્યો હતો. સમગ્ર પેરિટોનિયલ પોલાણ લગભગ ૨/૨-૧/૨ પાઉન્ડ લોહીથી ભરેલું હતું.

(ii) એક ઉઝરડા ઘા ૨ 'x' ii 'x'!.પાતળા ઉત્કૃષ્ટ જમણા હાથની હથેળી પર ઊંડા સ્નાયુ.

(iii) ખોપરી ઉપરની ચામડીના જમણી બાજુના અંદર સુધીના પર હાડકાના ખંજવાળના નિશાન સાથે ૨ 'li' ચીરી નાખેલો ઘા.

ડૉક્ટરે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે મૃત્યુ પેટની ઇજાના પરિણામે આઘાત અને રક્તસ્રાવને કારણે થયું હતું જે એન્ટિમોર્ટમ અને હત્યાની પ્રકૃતિ હતી. જોકે તેમણે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે ઇજા નંબર I અને ૨ તીક્ષ્ણ કટીંગ હથિયારને કારણે

થઈ શકે છે અને માથાની ચામડીના અંદર સુધીની ઈજા નંબર ૩ લાઠી અથવા ભોળા પદાર્થને કારણે થઈ શકે છે.

હકીકતો પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતક પ્રકુલ્લાનું અકુદરતી મૃત્યુ થયું હતું, જે પૂર્વ-પોસ્ટમોર્ટમ પ્રકૃતિની ઈજાઓને કારણે હત્યા હતી અને તે અપીલકર્તા સુકુમાર છે જેણે મૃતકના શરીર પર ભાલી (બલ્લમ) વડે ઈજા પહોંચાડી હતી, જેના કારણે તેનું મૃત્યુ થયું હતું.

આ કેસમાં પાંચ આરોપી હતા જેમાંથી ત્રણને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા અને બેને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. દોષિત ઠેરલા લોકોમાંથી એક. ફની ભૂષણ રોય મૃત્યુ પામ્યા છે અને તેથી આ અપીલ હવે માત્ર આરોપી સુકુમાર રોય વતી છે.

ઉપર વર્ણવેલ તથ્યો પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતક પ્રકુલ્લ પર અપીલકર્તા સુકુમાર રોય દ્વારા ભાલી (બલ્લમ) વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો, જે પ્રકુલ્લાના પેટમાં વીંધી ગયું હતું, જેના પરિણામે તેનું આંતરડું અને ઓમેન્ટમ ઘામાંથી બહાર આવ્યું હતું.

જે તબીબી અધિકારીએ તેની તપાસમાં મૃતકનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું તેણે નીચે મુજબ જણાવ્યું છે:

"(a) એક તીક્ષ્ણ ઘા ર "x ૩૧."નાભિની સપાટી પર પેટની જમણી બાજુએ x ૪ "ઊંડાણમાં લગભગ ૨" બાજુની બાજુએ.આંતરડા અને ઓમેન્ટમ ઘામાંથી બહાર આવે છે. વિચ્છેદન વખતે ઘા આંતરડામાં પ્રવેશતો અને પેટના સ્કોટા ઘાયલ થતો જોવા મળ્યો હતો. સમગ્ર પેરિટોનિયલ પોલાણ લગભગ ૨/૨-૧૧૨ પાઉન્ડ લોહીથી ભરેલું હતું.

(બી) પાતળા ઉત્કૃષ્ટ જમણા હાથની હથેળી પર ઊંડા ર 'x' li 'x W' સ્નાયુને એક ઉઝરડા ઘા.

(સી) ખોપરી ઉપરની ચામડીની જમણી બાજુના અંદર સુધી એક ઉઝરડા ઘા ર)," હાડકાના સ્કેચ માર્ક સાથે.

(ડી) ચક્રતમાં ફોલ્લો અને પૃ બહાર આવી રહ્યા હતા અને પેટમાં ૮ ઓંશ આંશિક રીતે પચેલા ચોખા અને શાકભાજી મળી આવ્યા હતા.

મારા મતે, મૃત્યુ ઉપર વર્ણવેલ પેટની ઈજાના પરિણામે આઘાત અને રક્તસ્રાવને કારણે થયું હતું, જે પૂર્વ-શબપરીક્ષણ અને હત્યાની પ્રકૃતિ છે. ઈજા નંબર ૧ ભાલી અથવા બલ્લમને કારણે થઈ શકે છે. ઈજા નંબર ૨ તીક્ષ્ણ કટીંગ હથિયારને કારણે થઈ શકે છે. ખોપરી ઉપરની ચામડીના અંદર સુધી ઉઝરડા દેખાતા ઘા લાઠી અથવા ભોળા પદાર્થથી શક્ય છે.

ઉપરોક્ત પુરાવાઓ પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતક પ્રકુલ્લાનું મૃત્યુ તેના પેટમાં જ ઇંચ ઊંડા ઘાને કારણે થયું હતું. અમારા મતે આ હુમલાખોરનો ઇરાદો મારવાનો અથવા મોતની શક્યતા હોય તેવી શારીરિક ઇજા પહોંચાડવાનો દર્શાવે છે. ફરિયાદી પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી કે તે અપીલકર્તા સુકુમાર હતા જેમણે મૃતક પ્રકુલ્લાને ઇજા પહોંચાડી હતી. નજરે જોનાર સાહેબોના પુરાવા તે ફરિયાદી પુરાવા અને તબીબી પુરાવાને સમર્થન આપે છે.

અપીલકર્તાના માહિતગાર વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે તે આત્મરક્ષાનો કેસ હતો કારણ કે અપીલકર્તાએ મૃતક પાસેથી જમીન ખરીદી હતી જેણે ચેતવણી છતાં તેની જમીનમાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને પરિણામે બોલાચાલી થઈ હતી. તેમણે દલીલ કરી હતી કે મૃતક અને તેના માણસોએ આરોપી વ્યક્તિ પર હુમલો કર્યો હતો અને ત્યારબાદ થયેલી ઝપાઝપીમાં પ્રકુલ્લાને આકસ્મિક ઇજા થઈ હતી. અમે સહમત નથી.

પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતક અને તેના માણસો નિઃશસ્ત્ર હતા અને તેમના તરફથી કોઈ ઉશ્કેરણી કરવામાં આવી ન હતી. એવું પણ લાગે છે કે મૃતક અને અપીલકર્તા પ્લોટ નંબર ૭૪૩ની જમીનમાં સહ-ભાગીદાર છે. મૃતક અને તેના માણસોએ અપીલકર્તા અને તેના પરિવારના સભ્યો પર હુમલો કર્યો

હોવાના કોઈ પુરાવા નથી. તેથી, અમારા મતે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૦૪ ભાગ ૧ હેઠળની સજા સંપૂર્ણપણે ન્યાયી હતી.

અપીલકર્તાના માહિતગાર વકીલે દલીલ કરી હતી કે ઉર્મિલા અને તરાનીને સમજાવી ન શકાય તેવી ઇજાઓ થઈ હતી. તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે નાની ન સમજાય તેવી ઇજાઓ આરોપીના કેસમાં મદદ કરશે નહીં. વધુમાં, ઉર્મિલા અને તરાની પર કથિત ઇજાઓનું સ્વરૂપ ન તો આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું છે અને ન તો કોઈ ડૉક્ટરની ઇજાઓના અહેવાલો રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, અને આવી ઇજાઓના સમર્થનમાં સાક્ષી તરીકે કોઈ ડૉક્ટરની તપાસ કરવામાં આવી નથી.

આમ, આ અપીલમાં કોઈ વજુદ નથી.તે મુજબ અપીલ રદ કરવામાં આવે છે.

એસ. કે. એસ.

અપીલ ફગાવી દેવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*